

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.196 van 27 februari 2012
in de zaak A. 202.225/X-14.927.**

In zake : 1. de v.z.w. AKTIEGROEP LEEFMILIEU RUPELSTREEK
 (ALR v.z.w.)
 2. Peter BRAEM
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Philippe VAN WESEMAEL
 kantoor houdend te 1050 BRUSSEL
 Louizalaan 137 - 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 1. de gemeente BOOM
 2. de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Hugo Sebreghs en Floris Sebreghs
 kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
 Mechelsesteenweg 27
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 27 oktober 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van :
1. het besluit van 30 juni 2011 van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen houdende de goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Poort tot Noeveren – deel II : Beschermd Dorpsgezicht” van de gemeente Boom, bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 29 augustus 2011; en
 2. het besluit van 26 mei 2011 van de gemeenteraad van Boom houdende de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Poort tot Noeveren – deel II : Beschermd Dorpsgezicht”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 februari 2010.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thomas Sterckx, die loco advocaat Philippe Van Wesemael verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Joris Geens, die loco advocaten Hugo Sebreghs en Floris Sebreghs verschijnt voor de verwerende partijen, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De tweede verzoeker is eigenaar van een meesterwoning gelegen te Boom, Noeveren 108, alsook gebruiker van de naastliggende werkplaats en loods met dok. Het dok is verbonden met de Rupel.

Het eigendom van de tweede verzoeker is, net als quasi het volledige plangebied, gelegen binnen het bij ministerieel besluit van 25 juli 1986 beschermd dorpsgezicht Noeveren.

Overeenkomstig de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan Antwerpen is de meesterwoning gelegen in woongebied, het achterliggend dok in industriegebied. Bij besluit van de Vlaamse regering van 28 oktober 1998 tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Antwerpen werd de oever langs de Rupel grotendeels bestemd tot “oeverstrook met bijzondere bestemming”.

3.2. De eerste verzoekende partij is een vereniging zonder winstoogmerk die zich tot doel stelt te ijveren voor “de bescherming, het behoud en de verbetering van het leefmilieu in de breedste zin en op alle gebied zoals groenvoorziening, lucht, water- en bodemverontreiniging, lawaai, ruimtelijke ordening, stedenbouw in de Rupelstreek (en) in het bijzonder in de gemeenten Rumst, Terhagen, Boom, Reet, Niel, Schelle en Hemiksem”.

3.3. De gemeente Boom is een herwaarderingsproject opgestart voor de bestaande industriezones langs de Rupel in Noeveren.

Het volledige gebied Noeveren is gelegen aan de Rupel en wordt begrensd door de spoorlijn Broekweg, Plantsoenstraat, grens tussen woonzone en industriezone Krekelenberg I, de Nielsestraat en Noeverenplein.

In functie van dit herwaarderingsproject worden twee gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen (hierna: GRUP's) opgemaakt.

In een eerste fase, waarbij eerder de nadruk ligt op bedrijvigheid, wordt het gebied vanaf de spoorweg tot aan het beschermd dorpsgezicht geordend door middel van het GRUP “Poort tot Noeveren”.

In een tweede fase -waar de voorliggende zaak betrekking op heeft- wordt het gebied geordend door middel van het GRUP “Poort tot Noeveren: deel II: Beschermd Dorpsgezicht”. Het plangebied waar dit GRUP betrekking op heeft, loopt vanaf het beschermd dorpsgezicht tot aan het Noeverenplein. In deze fase ligt de nadruk eerder op woonuitbreiding waarbij het

nieuwe woonaanbod wordt gecombineerd met toeristisch-recreatieve infrastructuur.

3.4. Naar aanleiding van de plenaire vergadering, die plaats vindt op 17 en 24 augustus 2010, worden een aantal adviezen uitgebracht, o.a. door:

- de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening (hierna: Gecoro) van de gemeente Boom;
- het departement Ruimtelijke Ordening en Mobiliteit - dienst ruimtelijke planning van de provincie Antwerpen;
- departement LNE, dienst veiligheidsrapportering;
- het agentschap RWO-Vlaanderen- afdeling Antwerpen – onroerend erfgoed;
- de n.v. Waterwegen en Zeekanaal;
- de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

3.5. Een screeningsnota “RUP Poort tot Noeveren - deel 2 - Onderzoek tot MER” wordt opgesteld.

Op 24 augustus 2010 stelt de dienst MER “dat het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een planMER niet nodig is”.

3.6. In zitting van 25 november 2010 stelt de gemeenteraad van Boom het GRUP “Poort tot Noeveren: deel 2” voorlopig vast.

3.7. Tijdens het openbaar onderzoek, dat wordt gehouden van 6 december 2010 tot en met 3 februari 2011, worden 10 bezwaarschriften ingediend, waaronder één door de eerste verzoekende partij bij monde van haar voorzitter Hugo Lejon, en één door de tweede verzoeker.

3.8. De Gecoro van de gemeente Boom vergadert op 14 maart 2011, 30 maart 2011 en 27 april 2011 over het ontwerp en brengt hierover een gunstig advies uit.

3.9. Bij besluit van 26 mei 2011 stelt de gemeenteraad van de gemeente Boom het GRUP “Poort tot Noeveren: deel II: Beschermd Dorpsgezicht” definitief vast.

Dit is het tweede bestreden besluit.

3.10. Bij besluit van 30 juni 2011 keurt de deputatie van de provincieraad van Antwerpen het GRUP “Poort tot Noeveren: deel II: Beschermd Dorpsgezicht” goed.

Dit is het eerste bestreden besluit.

IV. Onderzoek van de vordering

4.1. Overeenkomstig artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

A. Ernst van de middelen

Tweede middel

Standpunt van de partijen

4.2. In een tweede middel voeren de verzoekende partijen de schending aan “van artikel 36ter van het decreet dd. 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, de schending van artikel 3, lid 1 en 2b., artikel 5, artikel 6 en artikel 13 van de Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma’s en de artikelen 4.2.1. en 4.2.3. van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zoals gewijzigd bij Decreet dd. 27 april 2007, en (...) van de

materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het rechtszekerheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur”.

“Doordat, eerste onderdeel, het bestreden RUP door de gemeenteraad van Boom definitief werd vastgesteld en door de Deputatie is goedgekeurd zonder dat er in het kader van de opmaak van het RUP een passende beoordeling werd opgemaakt met betrekking tot de betekenisvolle effecten van het RUP op het Habitatrichtlijngebied Schelde- en Durmeëstuarium van de Nederlandse grens tot Gent (BE2300006).

Terwijl niet kan ontkend worden dat de aanleg van een recreatieve doorsteek naar de Rupel alsmede een jaagpad in een toeristisch gebied als Noeveren voor deze speciale beschermingszone betekenisvolle effecten heeft.

En terwijl verwerende partijen ingevolge artikel 4.2.1. DABM een plan-MER dienen op te maken, ingeval er een mogelijk effect is op speciale beschermingszones.

En terwijl, artikel 36ter van het Decreet Natuurbehoud bepaalt dat een vergunningsplichtige activiteit die, of een plan of programma dat, afzonderlijk of in combinatie met één of meerdere bestaande of voorgestelde activiteiten, plannen of programma's een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan veroorzaken, dient onderworpen te worden aan een passende beoordeling wat betreft de betekenisvolle effecten voor de speciale beschermingszone, op te stellen onder verantwoordelijkheid van de initiatiefnemer van het plan, en de passende beoordeling deel dient uit te maken van de delen van een RUP ingevolge artikel 2.2.2 §1, 6° VCRO.

En terwijl verwerende partijen ingevolge artikel 36ter Decreet Natuurbehoud verplicht zijn om een passende beoordeling te maken omtrent het al dan niet betekenisvol effect op een speciale beschermingszone, en zij dit uitdrukkelijk in de bestreden beslissing dienen te motiveren.

En terwijl verwerende partijen er ingevolge het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel toe gehouden zijn om de juridische en feitelijke elementen die ten grondslag liggen aan de beslissing te doen blijken.

Toelichting

1.

Het RUP Noeveren grenst aan het habitatrichtlijngebied SBZ-H.

In het historisch erfgoed, zijnde de nabijgelegen steenbakkerijen, komen elementen voor die ideaal zijn voor vleermuizen.

De waterlopen en partijen naast en in het plangebied zijn bovendien een belangrijke jachtbiotoop voor diverse vleermuissoorten.

Volgende habitatrichtlijnsoorten werden dan ook reeds waargenomen in de omgeving van het plangebied: baardvleermuis, gewone dwergvleermuis, grootoorvleermuis, laatvlieger, meervleermuis, rosse vleermuis, ruige dwergvleermuis, watervleermuis.

Op de Vogelatlas zijn de Rupel en het Kanaal Brussel-Rupel aangeduid als pleistergebied van respectievelijk nationaal en regionaal belang.

Daarnaast komen er nog voedseltrekroutes van voornamelijk eenden en een slaaptrekroute van aalscholver, meeuwen en stellopers voor. De

volgende vogelrichtlijnsoorten werden waargenomen in het plangebied: aalscholver, bergeend, kleine mantelmeeuw, kluut, kokmeeuw, kraakeend, pijlstaart, stormmeeuw, tafeleend, wintertaling, zilvermeeuw, zwartkopmeeuw. Dit zijn soorten waarvoor over het plangebied de voedsel- en slaaptrekroutes zijn aangeduid.

Het RUP voorziet in de uitbouw van wonen en recreatie langs een vogeltrekleistergebied en voedsel- en slaaptrekroutes voor vogels. De voormelde vogelrichtlijnsoorten die hiervan gebruik maken zijn zeer verstoringgevoelig. Ook het kunstlicht dat geplaatst zal worden werkt verstorend voor de vleermuizen.

Het hoeft geen betoog dat de uitbouw van wonen en recreatie het vogel- en vleermuisbestand zal aantasten.

2.

Artikel 36ter §3 Decreet Natuurbehoud stelt:

‘Een vergunningsplichtige activiteit die, of een plan of programma dat, afzonderlijk of in combinatie met één of meerdere bestaande of voorgestelde activiteiten, plannen of programma’s, een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan veroorzaken, dient onderworpen te worden aan een passende beoordeling wat betreft de betekenisvolle effecten voor de speciale beschermingszone.

De verplichting tot het uitvoeren van een passende beoordeling geldt ook indien wegens het verstrijken van de lopende vergunning van de vergunningsplichtige activiteit een nieuwe vergunning moet worden aangevraagd.

De initiatiefnemer is verantwoordelijk voor het opstellen van de passende beoordeling. Voor een plan of programma zoals gedefinieerd in artikel 4.1.1, §1, 4°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, alsook de wijziging ervan, waarvoor, gelet op het betekenisvolle effect op een speciale beschermingszone, een passende beoordeling is vereist, is hoofdstuk II van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid van toepassing.

Indien een vergunningsplichtige activiteit overeenkomstig artikel 4.3.2 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid onderworpen is aan de verplichting tot opmaak van een project-MER, wordt overeenkomstig hoofdstuk III van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid een project-MER opgemaakt.

Bij de opmaak van het plan-MER of het project-MER zal de passende beoordeling worden geïntegreerd in respectievelijk het plan-MER of het project-MER, dat respectievelijk wordt opgesteld overeenkomstig hoofdstuk II of hoofdstuk III van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. De Vlaamse Regering kan nadere regels van integratie en herkenbaarheid van de passende beoordeling in het milieueffectrapport bepalen.

Indien een vergunningsplichtige activiteit of een plan of programma niet onderworpen is aan de verplichting tot milieueffectrapportage overeenkomstig de wetgeving in uitvoering van de project-

MERrichtlijn of de plan-MERrichtlijn, vraagt de administratieve overheid steeds het advies van de administratie bevoegd voor het natuurbehoud.

De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen in verband met de inhoud en de vorm van de passende beoordeling’.

Uit voornoemd artikel volgt m.a.w. dat een plan of programma, dat betekenisvolle effecten kan veroorzaken op een speciale beschermingszone, moet worden onderworpen aan een passende beoordeling.

Deze passende beoordeling moet gebeuren door de initiatiefnemende overheid zelf (in casu de gemeenteraad van Boom).

Ook volgt uit voornoemd artikel dat voor een plan of programma, in de zin van artikel 4.1.1. §I, 4° van het DABM, een plan-MER moet worden opgemaakt, waarin de passende beoordeling dan kan plaatsvinden.

Artikel 2, 30° van het Decreet Natuurbehoud geeft een nadere definitie van wat onder ‘betekenisvolle aantasting’ van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone moet worden verstaan:

‘Betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone: een aantasting die meetbare en aantoonbare gevolgen heeft voor de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone, in de mate er meetbare en aantoonbare gevolgen zijn voor de staat van instandhouding van de soort(en) of de habitat(s) waarvoor de betreffende speciale beschermingszone is aangewezen of voor de staat van instandhouding van de soort(en) vermeld in bijlage III van dit decreet voor zover voorkomend in de betreffende speciale beschermingszone’.

De instandhoudingsdoelstelling van een habitat dient dus als referentienorm te worden gebruikt voor de beoordeling of er al dan niet sprake kan zijn van een betekenisvolle aantasting. De definitie in het Decreet Natuurbehoud is conform de ontwikkelingen in de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie.

Instandhouding wordt in artikel 2, 36° van het Decreet Natuurbehoud gedefinieerd als het geheel van maatregelen die nodig zijn voor het behoud of herstel van habitats en populaties van wilde dier- en plantensoorten in een gunstige staat van instandhouding.

De staat van instandhouding van een habitat is de som van de invloeden die op de betrokken habitat en de daar voorkomende typische soorten inwerken en op lange termijn een verandering kunnen bewerkstelligen in de natuurlijke verspreiding, de structuur en de functies van die habitat of die van invloed kunnen zijn op het voortbestaan op lange termijn van de betrokken typische soorten in het Vlaams Gewest (artikel 2, 44° van het Decreet Natuurbehoud).

Het moet niet zeker zijn dat een plan een betekenisvolle aantasting van een speciale beschermingszone met zich kan meebrengen, maar dat die mogelijkheid wel bestaat.

In haar ‘Kokkelvisserij-rechtspraak interpreteert het Europees Hof Van Justitie de noodzaak tot een habitattoets zeer strikt en benadrukt dat een habitattoets noodzakelijk is. Van zodra dat op basis van objectieve gegevens niet kan worden uitgesloten dat een project een betekenisvolle aantasting van de betrokken beschermingszone impliceert, moet er een habitattoets plaatsvinden. (H.v.J., 7 september 2004, C-127/02).

De kans op zulke aantasting is met andere woorden voldoende.

Het hoeft geen betoog dat de uitbouw van wonen en recreatie tot gevolg gaat hebben dat er meer fietsers en voetgangers in het gebied zullen passeren en de rust zullen verstoren. Het is dan ook niet zeker of de vleermuizen zich nog zullen terugtrekken in de historische gebouwen of dat de vogels niet verstoord worden in hun voedsel- en slaaptrekroutes. Aan de vraag of deze dieren nog een geschikte habitat zullen hebben, wordt onvoldoende aandacht aan besteed.

Het kan met andere woorden niet worden uitgesloten dat het RUP een betekenisvolle aantasting van de SBZ-H met zich mee zal brengen, waardoor een passende beoordeling vereist is.

Het Decreet Natuurbehoud, noch de Habitatrichtlijn voorzien in een definitie van wat een ‘passende beoordeling’ precies zou moeten inhouden.

In de parlementaire voorbereiding van het wijzigingsdecreet van 19 juli 2002 wordt verduidelijkt dat, zo een passende beoordeling niet geïntegreerd zou moeten worden in een MER, er alleszins een schriftelijk en uitgebreid verslag moet worden opgemaakt.

In het kader van de opmaak van het bestreden RUP is er een voortoets passende beoordeling.

Deze voortoets behandelt vluchtig de aangehaalde problematiek en onderzoekt amper tot zelfs niet de effecten van het RUP op de habitat. Deze documentatiebundel moet duidelijk aanzien worden als een aanzet tot opstellen van een passende beoordeling en kan moeilijk beschouwd worden als een volwaardige passende beoordeling.

In de voortoets passende beoordeling wordt het volgende gesteld:

‘Bij renovatie en herbruik van historische waardevolle gebouwen dient eerst nagegaan te worden of deze door bijzondere soorten worden bewoond. De nodige passende maatregelen dienen dan genomen te worden. (...) Het RUP voorziet de uitbouw van wonen en recreatie langs een vogeltrekpleistergebied en voedsel- en slaaptrekroutes voor vogels. De aangemelde vogelrichtlijnsoorten die hiervan gebruik maken zijn zeer verstoringgevoelig. (...) De bijkomende geluidsverstoring van de nieuwe ontwikkelingen is dan ook verwaarloosbaar’.

Er kan moeilijk gesteld worden dat deze korte beoordeling over de impact van de het RUP op de SBZ-H een afdoende passende beoordeling inhoudt.

De impact op de vleermuizen en speciale vogelsoorten werd duidelijk niet ter dege onderzocht, noch is er in casu sprake van een uitgebreid verslag, hetgeen nochtans duidelijk de bedoeling was van de decreetgever.

In de bestreden beslissingen wordt naar deze voortoets passende beoordeling niet verwezen.

Er wordt evenmin in de bestreden beslissingen gemotiveerd waarom verwerende partijen van oordeel zouden zijn dat het RUP geen betekenisvolle aantasting met zich mee zou kunnen brengen in de SBZ-H.

Artikel 36ter §3 van het Decreet Natuurbehoud is dan ook geschonden.

3.

De passende beoordeling volstond in casu niet. Deze passende beoordeling diende te worden geïntegreerd in een plan-MER.

De Omzendbrief plan-MER (Omsendbrief LNE/2007 - Milieueffectbeoordeling van plannen en programma's d.d. 1 januari 2007) verduidelijkt dat er drie fasen moeten worden doorlopen, om te kunnen beoordelen of er in een concreet geval een plan-MER plicht bestaat:

‘Om al dan niet te kunnen besluiten tot een plan-MER-plicht moeten geval per geval de volgende drie fasen doorlopen worden

fase 1 : in de eerste plaats moet worden nagegaan of het voorgenomen plan of programma onder de definitie valt van plan of programma zoals gedefinieerd in het D.A.B.M.

fase 2 : eens vaststaat dat het voorgenomen plan of programma onder de definitie van plan of programma valt, moet worden nagaan of het betrokken plan of programma onder het toepassingsgebied van het valt. Het toepassingsgebied staat niet gelijk met de plan-MER-plicht, die pas in fase drie wordt behandeld. Dit betekent dat niet voor alle plannen en programma's waarop het D.A.B.M. van toepassing is, er een plan-MER-plicht geldt.

fase 3 : in deze fase wordt bepaald welke plannen en programma's waarop het van toepassing is, onder de plan-MER-plicht vallen. Er vindt desgevallend een onderzoek plaats naar de noodzaak tot de opmaak van een plan-MER (= screening), meer bepaald een onderzoek of het voorgenomen plan of programma aanzienlijke milieueffecten kan hebben’.

Onder plan of programma dient overeenkomstig artikel 4.1.1, 4° van het DABM te worden verstaan:

‘Plan of programma: plan of programma, met inbegrip van die welke door de Europese Unie worden medegefinancierd, alsook de wijzigingen ervan, dat:

a) door een instantie op regionaal, provinciaal of lokaal niveau wordt opgesteld en/of vastgesteld of dat door een instantie wordt opgesteld om middels een wetgevingsprocedure door het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering te worden vastgesteld;

en

b) op grond van decretale of van bestuursrechtelijke bepalingen is voorgeschreven’.

Een gemeentelijk RUP is een plan of programma in de zin van voornoemd artikel. Dit blijkt ten overvloede uit de aangehaalde omsendbrief plan-MER, waarin gesteld wordt dat gemeentelijke RUP's onder voornoemde categorie a te classificeren zijn.

Artikel 4.2.1 van het DABM stelt:

‘Dit hoofdstuk is van toepassing op ieder plan of programma dat het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project. Dit hoofdstuk is eveneens van toepassing op ieder plan of programma, waarvoor, gelet op het mogelijke effect op gebieden, een passende beoordeling vereist is uit hoofde van artikel 36ter, §3, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu’.

Hierboven werd reeds aangetoond dat een betekenisvolle aantasting door het RUP van de SBZ-H niet is uitgesloten, en zelfs waarschijnlijk is, en dat om die reden een passende beoordeling diende worden opgemaakt.

Uit het tweede lid van voornoemde artikel 4.2.1 DABM blijkt dat in dit geval het RUP onder het toepassingsgebied van de plannen en programma's valt, die moeten worden onderworpen aan een plan-MER.

Gemeentelijke RUP's die een betekenisvolle aantasting kunnen inhouden van een speciale beschermingszone zoals het SBZ-H, moeten worden onderworpen aan een plan-MER.

De Omzendbrief plan-MER stelt dat voor deze categorie van projecten, voorafgaandelijk aan de opstart van de eigenlijke MER procedure vijf vragen moeten worden beantwoord:

- ‘1. Heeft het plan of programma een potentiële impact op de habitats (natuurlijke habitats en habitats van een soort) qua oppervlakte, ruimtelijke spreiding, structuur en kwaliteit?
2. Heeft het plan of programma een potentiële impact op het evenwicht tussen, de verspreiding en densiteit van de soorten en de populaties in zijn geheel?
3. Heeft het plan of programma een potentiële impact op de vitale factoren hoe het SBZ functioneert als ecosysteem?
4. Heeft het plan of programma een potentiële impact op de abiotische relaties die de structuur en de functie van de SBZ bepalen?
5. Heeft het plan of programma een potentiële impact op het bereiken van een gunstige staat van instandhouding voor de betreffende SBZ?’.

De impact van het RUP op de habitat is minstens potentieel gevaarlijk. Zo kan worden opgemerkt dat de toegenomen drukte in de habitat, tot gevolg kan hebben dat de habitat niet langer geschikt is voor vleermuizen of de aangehaalde vogelsoorten.

De verwerende partij is dan ook ten onrechte vrijgesteld door het departement Leefmilieu Natuur en Energie van de plan-MER-verplichting.

4.

De gebrekkige passende beoordeling van de milieueffecten op de SBZ-H is in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, zoals ook gewaarborgd in artikel 36ter §6 van het Decreet Natuurbehoud.

Zo vereist het zorgvuldigheidsbeginsel dat een overheid op een zorgvuldige wijze haar besluitvorming voorbereidt, en dat zij dit doet op basis van alle voorhande zijnde feitelijke en juridische gegevens. Het niet nagaan of aan alle feitelijke en procedurele vereisten is voldaan is dan ook onzorgvuldig.

Tevens vereist de motiveringsplicht dat de juridische en feitelijke elementen op basis waarvan de beslissing is gesteund, vervat liggen in het dossier.

Zoals hierboven besproken is er in casu duidelijk sprake van een gebrekkige motivering door het niet opstellen van een volwaardige passende beoordeling. Er werd niet afdoende gemotiveerd waarom het RUP geen nadelige impact zou hebben op de SBZ-H.

Voorts zijn de gemeenteraad en de Deputatie onzorgvuldig geweest door niet te controleren of de passende beoordeling wel afdoende was en door deze voortoets, als deze dan al moet doorgaan voor een passende beoordeling, niet op te nemen in de bestreden beslissingen.

Bovendien houdt artikel 36ter §6 Decreet Natuurbehoud een bijzondere motiveringsplicht in:

‘De overheid houdt bij haar beslissing over de voorgenomen actie, en in voorkomend geval ook bij de uitwerking ervan, rekening met het goedgekeurde milieueffectrapport, de passende beoordeling of het advies van de administratie bevoegd voor het natuurbehoud.

De overheid motiveert elke beslissing over de voorgenomen actie in het bijzonder op volgende punten:

1° de keuze voor de voorgenomen actie, een bepaald alternatief of bepaalde deelalternatieven;

2° de aanvaardbaarheid van de te verwachten betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone;

3° de in het milieueffectrapport, in de passende beoordeling of de in het advies van de administratie bevoegd voor het natuurbehoud voorgestelde compenserende maatregelen en actieve instandhoudingsmaatregelen’.

De bestreden beslissingen bevat over geen enkel van de hierboven aangehaalde punten een afdoende motivering, en is er dus mee strijdig.

Het tweede middel is ernstig en gegrond”.

4.3. In hun nota met opmerkingen beantwoorden de verwerende partijen dit middel als volgt:

“VII.2.2 Weerlegging van het standpunt van verzoekende partijen

A WANNEER IS EEN PASSENDE BEOORDELING EN/OF VEREIST?

88. Verwerende partijen betwisten het standpunt van verzoekende partijen dat er voorafgaand aan de aanname van het RUP ‘Poort tot Noeveren deel II: beschermd dorpsgezicht’ een passende beoordeling opgemaakt diende te worden.

89. Artikel 36ter §3 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu stelt ter zake het volgende:

‘Een vergunningsplichtige activiteit die, of een plan of programma dat, afzonderlijk of in combinatie met één of meerdere bestaande of voorgestelde activiteiten, plannen of programma’s, een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan veroorzaken, dient onderworpen te worden aan een passende beoordeling wat betreft de betekenisvolle effecten voor de speciale beschermingszone.

De verplichting tot het uitvoeren van een passende beoordeling geldt ook indien wegens het verstrijken van de lopende vergunning van de vergunningsplichtige activiteit een nieuwe vergunning moet worden aangevraagd.

De initiatiefnemer is verantwoordelijk voor het opstellen van de passende beoordeling. Voor een plan of programma zoals gedefinieerd in artikel 4.1.1, § 1, 4°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, alsook de wijziging ervan, waarvoor, gelet op het betekenisvolle effect op een speciale beschermingszone, een passende beoordeling is vereist, is

hoofdstuk II van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid van toepassing.

Indien een vergunningsplichtige activiteit overeenkomstig artikel 4.3.2 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid onderworpen is aan de verplichting tot opmaak van een project-MER, wordt overeenkomstig hoofdstuk III van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid een project-MER opgemaakt.

Bij de opmaak van het plan-MER of het project-MER zal de passende beoordeling worden geïntegreerd in respectievelijk het plan-MER of het project-MER, dat respectievelijk wordt opgesteld overeenkomstig hoofdstuk II of hoofdstuk III van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. De Vlaamse Regering kan nadere regels van integratie en herkenbaarheid van de passende beoordeling in het milieueffectrapport bepalen.

Indien een vergunningsplichtige activiteit of een plan of programma niet onderworpen is aan de verplichting tot milieu-effectrapportage overeenkomstig de wetgeving in uitvoering van de project-MERrichtlijn of de plan-MERrichtlijn, vraagt de administratieve overheid steeds het advies van de administratie bevoegd voor het natuurbehoud'. (...)

90. Het voorgaande houdt m.a.w. in dat de plannende overheid eerst moet nagaan of het voorgenomen planinitiatief een 'betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone' kan veroorzaken. Dit laatste begrip wordt in artikel 2, 30° van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu als volgt gedefinieerd:

'Betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone: een aantasting die meetbare en aantoonbare gevolgen heeft voor de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone, in de mate er meetbare en aantoonbare gevolgen zijn voor de staat van instandhouding van de soort(en) vermeld in bijlage III van dit decreet voor zover voorkomend in de betreffende speciale beschermingszone'.

91. Om na te gaan of er sprake is van een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone wordt aldus nagegaan of er meetbare en aantoonbare gevolgen zijn voor de staat van instandhouding van de bewuste soorten. De 'staat van instandhouding' wordt in artikel 2, 36° van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu gedefinieerd als:

'staat van instandhouding van een habitat : de som van de invloeden die op de betrokken habitat en de daar voorkomende typische soorten inwerken en op lange termijn een verandering kunnen bewerkstelligen in de natuurlijke verspreiding, de structuur en de functies van die habitat of die van invloed kunnen zijn op het voortbestaan op lange termijn van de betrokken typische soorten in het Vlaamse Gewest'.

92. Indien het voorgenomen planinitiatief meetbare en aantoonbare gevolgen heeft voor deze staat van instandhouding van een habitat, dan dient er een passende beoordeling te worden uitgevoerd.

93. Gaat het hier bovendien om een plan of programma in de zin van artikel 4.1.1. §1, 4° van het decreet algemene bepalingen milieubeleid van 5 april 1995 (DABM), dan is hoofdstuk II van titel IV van het DABM van toepassing, en dient er een plan-MER te worden opgemaakt.

B. IS ER IN CASU SPRAKE VAN EEN BETEKENISVOLLE AANTASTING VAN DE NATUURLIJKE KENMERKEN VAN EEN SPECIALE BESCHERMINGSZONE?

94. In het kader van huidig dossier werd n.a.v. de opmaak van het RUP 'Poort tot Noeveren deel II: beschermd dorpsgezicht', in tegenstelling tot wat verzoekende partijen laten uitschijnen, wel degelijk nagegaan of het voormelde RUP een betekenisvolle aantasting van de speciale beschermingszone 'Schelde- en Durmeëstuarium van de Nederlandse grens tot Gent' kan veroorzaken.

95. Deze vraag dient echter negatief te worden beantwoord, zo blijkt uit de lezing van p. 24 van het 'onderzoek tot m.e.r. (met inbegrip van een passende beoordeling)' waarin ter zake het volgende wordt gesteld:

'Uit de opgemaakte voortoets van deel I kan afgeleid worden dat het plangebied gelegen is langs de Rupel waarvan de slikken en schorren werden aangeduid als habitatrichtlijngebied. Door voorliggende planoptie worden er, in tegenstelling tot deel I, geen ontwikkelingen in de Rupel voorzien waardoor er ook geen significante aantasting van het Habitatrichtlijngebied valt te verwachten.

Voor deel I, waarbij een kademuur gepland is, heeft het Agentschap voor Natuur en Bos geoordeeld dat het zich aansloot bij de conclusie van de voortoets en dat de opmaak van een passende beoordeling niet nodig was. Wel dienden de voorgestelde randvoorwaarden in latere planopties en vergunningsaanvragen te worden meegenomen. Aanvullend werd gevraagd om de verlichting af te keren van de Rupel zodat geen lichtverstoring optreedt langs de Rupel. Al deze randvoorwaarden zijn meegenomen bij het onderzoek naar eventuele milieu-effecten en dit voor de discipline fauna en flora'(...)

96. Dit laatste wordt ook in identieke bewoordingen weergegeven op p. 87 van de toelichtingsnota bij het RUP. Uit het voorgaande blijkt m.a.w. dat gelet op het feit dat voorliggend RUP geen ontwikkelingen in de Rupel voorziet, er geen significante aantasting (lees: betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken) van het Habitatrichtlijngebied (SBZ-I-1) te verwachten valt. Gelet op het feit dat er geen betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone te verwachten is ten gevolge van het voorliggend RUP, diende er bijgevolg geen passende beoordeling te worden doorgevoerd.

97. Moest er echter wel een passende beoordeling doorgevoerd worden, dan zou deze passende beoordeling overeenkomstig artikel 36ter §3 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu geïntegreerd dienen te worden in een plan-MER. Zoals echter hierboven reeds werd toegelicht, is een passende beoordeling niet vereist aangezien dit RUP geen betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van het Habitatrichtlijngebied veroorzaakt doordat in het RUP geen ontwikkelingen in de Rupel worden voorzien. Gelet op het feit dat de opmaak van een passende beoordeling niet vereist is, is de opmaak van een plan-MER evenmin vereist.

98. Ten overvloede kan hierbij nog worden opgemerkt dat het RUP evenmin op andere gronden plan-MER plichtig is. In die zin kan worden verwezen naar artikel 4.2.3. §2 DABM dat plannen of programma's van rechtswege aan een plan-MER onderwerpt indien aan 2 voorwaarden is voldaan:

‘Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, eerste lid, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat niet het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau, noch een kleine wijziging inhoudt, moet een plan-MER worden opgemaakt, wanneer :

1° het plan of programma betrekking heeft op landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme, ruimtelijke ordening of grondgebruik, en het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project opgesomd in bijlagen I en II van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van categorieën van projecten onderworpen aan milieu-effectrapportage’
(...)

99. In casu vormt het RUP niet het kader voor de toekenning van een vergunning voor een project dat onderworpen is aan de plicht tot opmaak van een project-MER. Bijgevolg is aan de tweede cumulatieve voorwaarde niet voldaan. Dit blijkt ook duidelijk uit het ‘onderzoek tot m.e.r. (met inbegrip van een passende beoordeling)’ waarin ter zake het volgende wordt gesteld:

‘Bij de aftoetsing van de plan-MER plicht van rechtswege wordt verwezen naar het besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectenrapportage, meer bepaald de bijlagen 1 en 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004.

De activiteiten die binnen het planologisch kader van het RUP zullen kunnen gerealiseerd worden behoren niet tot de categorie 1 van de MER-plichtige projecten’

100. Gelet op het voorgaande dient het middel te worden afgewezen als zijnde niet ernstig, noch gegrond.”

Beoordeling

4.4. Artikel 4.2.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM) bepaalt:

“Dit hoofdstuk is van toepassing op ieder plan of programma dat het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project.

Dit hoofdstuk is eveneens van toepassing op ieder plan of programma, waarvoor, gelet op het mogelijke effect op gebieden, een passende beoordeling vereist is uit hoofde van artikel 36ter, §3, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.”

Artikel 4.2.3, § 1 DABM bepaalt:

“Het plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, wordt, alvorens het kan worden goedgekeurd, aan een milieu-effectrapportage onderworpen in de gevallen bepaald in dit hoofdstuk.”

4.5. Artikel 6, lid 3 van de richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (hierna: de habitatrichtlijn) is omgezet in het interne recht in artikel 36ter, §§ 3 en 4 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna: het decreet natuurbehoud), dat bepaalt wat volgt:

“§ 3. Een vergunningsplichtige activiteit die, of een plan of programma dat, afzonderlijk of in combinatie met één of meerdere bestaande of voorgestelde activiteiten, plannen of programma's, een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan veroorzaken, dient onderworpen te worden aan een passende beoordeling wat betreft de betekenisvolle effecten voor de speciale beschermingszone.

(...)

Voor een plan of programma zoals gedefinieerd in artikel 4.1.1, § 1, 4°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, alsook de wijziging ervan, waarvoor, gelet op het betekenisvolle effect op een speciale beschermingszone, een passende beoordeling is vereist, is hoofdstuk II van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid van toepassing.

(...)

Bij de opmaak van het plan-MER of het project-MER zal de passende beoordeling worden geïntegreerd in respectievelijk het plan-MER of het project-MER, dat respectievelijk wordt opgesteld overeenkomstig hoofdstuk II of hoofdstuk III van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. De Vlaamse Regering kan nadere regels van integratie en herkenbaarheid van de passende beoordeling in het milieueffectrapport bepalen.

(...)

§ 4. De overheid die over een vergunningsaanvraag, een plan of programma moet beslissen, mag de vergunning slechts toestaan of het plan of programma slechts goedkeuren indien het plan of programma of de uitvoering van de activiteit geen betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de betrokken speciale beschermingszone kan veroorzaken. De bevoegde overheid draagt er steeds zorg voor dat door het

opleggen van voorwaarden er geen betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan ontstaan.”

Artikel 2, 30° van het decreet natuurbehoud definieert “betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone” als volgt:

“een aantasting die meetbare en aantoonbare gevolgen heeft voor de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone, in de mate er meetbare en aantoonbare gevolgen zijn voor de staat van instandhouding van de soort(en) of de habitat(s) waarvoor de betreffende speciale beschermingszone is aangewezen of voor de staat van instandhouding van de soort(en) vermeld in bijlage III van dit decreet voor zover voorkomend in de betreffende speciale beschermingszone.”

Artikel 11, § 4 van het besluit van 3 april 2009 van de Vlaamse regering betreffende de aanwijzing van speciale beschermingszones en de vaststelling van instandhoudingsdoelstellingen, bepaalt:

“§ 4 Voor zover de instandhoudingsdoelstellingen voor een Europees te beschermen gebied nog niet definitief zijn vastgesteld, richt de initiatiefnemer die er toe gehouden is een passende beoordeling op te maken in uitvoering van artikel 36ter, § 3 en volgende van het decreet, zich op de gegevens op basis waarvan de aanmelding van de speciale beschermingszone is gebeurd, aangevuld met de voorhanden zijnde wetenschappelijke gegevens.”

4.6. Uit de niet betwiste gegevens van de zaak blijkt dat het plangebied van het bestreden gemeentelijk RUP “Poort tot Noeveren - deel II: Beschermd dorpsgezicht” grenst aan en deels ligt in “het habitatrictlijngebied (SBZ-H) ‘Schelde- en Durmeëstuarium van de Nederlandse grens tot Gent’ (BE2300006)”.

Dit gebied werd aangemeld als SBZ omwille van de slikken en schorvegetaties van de Rupel. Voorts blijkt uit de MER-screeningsnota dat “de diverse waterlopen en waterpartijen in de omgeving van het plangebied” een belangrijke jachtbiotoop zijn voor diverse vleermuissoorten, geduid als te beschermen soorten in de bijlage III van het decreet natuurbehoud.

4.7. Het wordt niet betwist dat het plan niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van het gebied als speciale beschermingszone.

4.8. Het “Onderzoek tot m.e.r. (met inbegrip van een voortoets Passende Beoordeling)” (hierna: de MER-screeningsnota) van 12 april 2010 opgemaakt in opdracht van de gemeente Boom door Grontmij Vlaanderen vermeldt wat volgt:

“Voor het gebied dat in het westen grenst aan het plangebied van dit RUP is een voortoets opgemaakt op basis waarvan het Agentschap Natuur en Bos (ANB) beslist heeft dat de opmaak van een passende beoordeling niet noodzakelijk is. Deze beslissing is toegevoegd in bijlage 1. In deze passende beoordeling is destijds niet enkel het gebied op zich bekeken maar ook de omgeving. Dit betekent dat ook de impact van het Habitatrichtlijngebied op het plangebied van dit RUP reeds geanalyseerd is. Om die reden is ervoor geopteerd om geen afzonderlijke voortoets te maken maar wel om deze te integreren in dit onderzoek tot m.e.r. In de adviesaanvraag wordt aan ANB dus eveneens gevraagd om op basis van deze informatie te oordelen of de opmaak van een passende beoordeling al dan niet nodig is.”

4.9. De toelichtingsnota bij het bestreden GRUP vermeldt onder punt “11.4 Effecten”:

“11.4.1. Voortoets impact Habitatrichtlijngebied Schelde- en Durmeëstuarium van de Nederlandse grens tot Gent (BE2300006)

Er is geen vogelrichtlijngebied (SBZ-V) in of in de nabijheid van het plangebied gelegen.

Het plangebied grenst aan en ligt deels in het habitatrichtlijngebied (SBZ-H) ‘Schelde- en Durmeëstuarium van de Nederlandse grens tot Gent’ (BE2300006).

Uit de opgemaakte voortoets van deel I kan afgeleid worden dat het plangebied gelegen is langs de Rupel waarvan de slikken en schorren werden aangeduid als Habitatrichtlijngebied. Door voorliggende planoptie worden er, in tegenstelling tot deel I, geen ontwikkelingen in de Rupel voorzien waardoor er ook geen significante aantasting van het Habitatrichtlijngebied valt te verwachten.

Voor deel I, waarbij een kademuur gepland is, heeft het agentschap Natuur en Bos geoordeeld dat het zich aansloot bij de conclusie van de voortoets en dat de opmaak van een passende beoordeling niet nodig was. Wel dienden de voorgestelde randvoorwaarden in latere planopties en vergunningsaanvragen te worden meegenomen. Aanvullend werd gevraagd om de verlichting af te keren van de Rupel zodat geen lichtverstoring optreedt langs de Rupel. Al deze randvoorwaarden zijn meegenomen bij het onderzoek naar eventuele milieu-effecten en dit voor de discipline fauna en flora.

Bij de opmaak van het onderzoek tot m.e.r. voor deel II (voorliggend RUP) is de voortoets geïntegreerd en is nogmaals aan het agentschap Natuur en Bos gevraagd of deze voortoets volstaat.

(...)

11.4.2.2. Conclusie van het onderzoek naar de te verwachten milieu-effecten

Het plangebied en de nabije omgeving vertonen geen relevante bijzondere kwetsbaarheden die mogelijk onderhevig kunnen zijn aan aanzienlijke milieu-effecten. Een verdere disciplinegebijze uitwerking heeft bijgevolg geen toegevoegde waarde.

Wel komen uit dit onderzoek een aantal aandachtspunten naar voor om mee te nemen bij de verdere uitwerking van het RUP Poort tot Noeveren alsook bij het latere vergunningenbeleid:

- verlies aan komberging compenseren binnen het plangebied
- diverse werken, handelingen en wijzigingen in functie van waterbeheer toestaan (zoals de aanleg van een bufferbekken)
- afvoer van proper water naar de Rupel en afvalwater via een gescheiden stelsel naar de riolering
- een minimum aandeel open ruimte voorzien (onder meer voor opvang van hemelwater)
- verlichting niet in de richting van de Rupel oriënteren
- aanpassing fietsinfrastructuur

Op 24 augustus 2010 heeft de dienst MER beslist dat het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een planMER niet nodig is.

In het advies van de dienst Veiligheidsrapportering van 18 juni 2010 is opgenomen dat er geen ruimtelijk veiligheidsrapport dient opgemaakt te worden en dat voor wat betreft het aspect externe veiligheid betreft (sic) geen verdere actie ondernomen moet worden.”

4.10. In bijlage bij de toelichtingsnota is het besluit van 24 augustus 2010 van de dienst MER gevoegd, waarin wordt gesteld:

“(...

Zoals in uw dossier aangegeven komt het RUP in aanmerking voor een onderzoek tot de milieueffectrapportage.

Het screeningsdossier bevat de nodige informatie over het voorgenomen plan en heeft de relevante milieudisciplines op voldoende wijze besproken.

De uitgebrachte adviezen bevatten geen elementen die ertoe strekken te kunnen concluderen dat het uitgevoerde onderzoek naar de aanzienlijkheid van de milieugevolgen onvolledig of onjuist zouden zijn. Wel bevatten de adviezen diverse voorstellen hoe het plan te verbeteren is.

Gezien het bovenvermelde kunnen wij concluderen dat het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een planMER niet nodig is.

(...).”

Het dossier bevat geen afzonderlijk advies van het agentschap Natuur en Bos omtrent de noodzaak van de opmaak van een passende beoordeling voor voorliggende fase 2.

4.11. Oodat een passende beoordeling dient te worden opgemaakt, volstaat het, volgens het Hof van Justitie van de Europese Unie, dat de “waarschijnlijkheid of het risico bestaat dat dit plan (...) significante gevolgen heeft voor het gebied”. In het bijzonder “bestaat dit risico wanneer op grond van objectieve gegevens niet kan worden uitgesloten dat het plan of project significante gevolgen heeft voor het gebied” (H.v.J, 7 september 2004, C-127/02).

4.12. Het enkele feit dat geen ontwikkelingen in de Rupel zelf worden voorzien, neemt niet weg dat het dossier getuigt van mogelijke risico's voor de natuurlijke kenmerken van het Habitatrictlijngebied te wijten aan ontwikkelingen buiten de Rupel doch binnen het plangebied.

De MER-screeningsnota vermeldt in dit verband onder punt 5.3.2. wat volgt:

“Waterverontreiniging vormt een belangrijke bedreiging voor de goede instandhouding van de verschillende habitatrictlijnsoorten en de aangemelde habitats in de Rupel (zie discipline fauna en flora). Door aanvoer van water van slechte kwaliteit ontstaat eutrofiëring en verzuuring van onder meer de estuaria. Een goede waterkwaliteit is dan ook van uiterst groot belang. De nieuw te ontwikkelen bebouwing dient zich aan te sluiten op een bestaand zuiveringssysteem met voldoende zuiveringscapaciteit. Mits aan deze voorwaarden voldaan wordt, kan ervan uit gegaan worden dat er geen negatieve impact door verontreiniging ontstaat.”

Dezelfde nota vermeldt verder onder punt 5.6.2 nog wat volgt:

“Kunstlicht werkt storend voor diverse vleermuissoorten, ondermeer voor de Meervleermuis en de Watervleermuis. Om deze verstoringseffecten te milderen/vermijden, kan de verlichting weg van de Rupel georiënteerd worden. Ook de voorziene groenstrook kan deze verstoring mede milderen.”

4.13. Deze vaststellingen in de MER-screeningsnota geven op het eerste gezicht aan dat niet kan worden uitgesloten dat het plan als zodanig wat deze aspecten betreft significante gevolgen kan hebben voor het betrokken gebied.

De “voortoets Passende Beoordeling”, die als zodanig niet lijkt te beantwoorden aan een volwaardige passende beoordeling -hetgeen door de

verwerende partij overigens ook niet wordt beweerd- kan op het eerste gezicht dan ook niet volstaan om de voldoen aan de door artikel 36ter, § 3 van het decreet natuurbehoud opgelegde verplichting tot opmaak van een “passende beoordeling”.

De omstandigheid dat de plannende overheid de vermelde objectieve vaststellingen heeft vertaald in voorwaarden die zijn opgenomen in de stedenbouwkundige voorschriften (algemene stedenbouwkundige voorschriften + voorschriften voor zones 5, 4 en 1), doet aan de voormelde vaststelling geen afbreuk.

4.14. Het middel is in de aangegeven mate ernstig.

B. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

4.15. In het verzoekschrift zetten de verzoekende partijen het moeilijk te herstellen ernstig nadeel uiteen als volgt:

“1.

Tweede verzoeker is eigenaar van een meesterwoning, gelegen aan de Noeveren 108 binnen de perimeter van het plangebied.

Middels de stedenbouwkundige voorschriften van het bestreden RUP wordt de woning van tweede verzoeker ondergebracht in zone 2: zone voor kleinschalige lintbebouwing met aandacht voor bestaande taluds.

Het achterliggende gebied wordt ondergebracht in zone 5: zone voor ambachtelijke bedrijven, wonen en recreatie.

Als bestemming wordt het volgende voorzien:

‘De zone is bestemd voor ambachtelijke bedrijvigheid, wonen, horeca en recreatie. De ambachtelijke bedrijvigheid heeft een relatie met de werkzaamheden aan een insteekdok. Het wonen kan gerealiseerd worden onder de vorm van een kleinschalig woonproject met individuele woningen binnen een kwalitatieve publieke buitenruimte. De toegestane recreatie betreft laagdynamische vormen van medegebruik die gericht zijn op de toeristische waarde van het omgevende erfgoed.

Naast bovenstaande hoofdbestemmingen is deze zone ook bestemd voor openbare ruimtes (groene en verharde) en voor aan het wonen verwante voorzieningen zoals (openbare en private) nutsvoorzieningen, kantoren en diensten. De hoofdbestemmingen moeten een grotere oppervlakte innemen dan de aan het wonen verwante voorzieningen. De toegestane nevenactiviteiten mogen geen structurele parkeer- en verkeersdruk genereren.

De niet-bebouwde ruimte dient als publieke ruimte te worden ingericht’.

En nog:

‘Er dienen minimaal 13 en maximaal 23 woningen voorzien te worden’.

Aangaande de afmetingen van de bouwblokken en woonentiteiten:

‘Bouwdiepte

De bouwdiepte van een bouwblok is maximaal gelijk aan de helft van de lengte van het bouwblok.

Bouwbreedte

De bouwbreedte van een woonentiteit bedraagt maximum 8,00 m.

Bouwhoogte

Het bouwblok heeft in het geval van een hellend dak een maximale kroonlijsthoogte van 6,00 m en een maximale nokhoogte van 11,00 m. In het geval van een plat dak bedraagt de maximale hoogte 6,00 m.

In de strook van 35,00 m ten opzichte van de op plan in overdruk aangeduide strook voor landschappelijke inpassing kan de bouwhoogte voor een hellend dak verruimd worden tot een maximale kroonlijsthoogte van 9,00 m en een maximale nokhoogte van 14,00 m. In het geval van een plat dak bedraagt de maximale hoogte 9,00 m’.

Tevens wordt voor deze zone een voorkeurecht voorzien ten behoeve van de gemeente Boom en de sociale huisvestingsmaatschappij. In casu wordt door deze voorschriften in hoofde van tweede verzoeker een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel geschapen, waardoor de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing noodzakelijk is.

Door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het RUP zal tweede verzoeker wateroverlast en aanzienlijke mobiliteitsproblemen ondervinden. Voorts tast het RUP ook het uitzicht aan van tweede verzoeker.

Het RUP zal aanzienlijke, onherroepelijke implicaties hebben op de leefomgeving van tweede verzoeker.

2.

Door het inplanten van de bouw- en woonblokken achteraan de meesterwoning van tweede verzoeker zal er een ernstige inbreuk zijn op de privacy.

Voorheen was er slechts industriële activiteit, enkel bestaande uit het scheepsdok, waar de broer van tweede verzoeker eigenaar van is en waar tweede verzoeker ook hobbymatig bezig is met scheepsbouw en restauratie van boten.

Thans is er een voornemen om minstens 13 tot 23 woningen in te planten, met daarnaast nog ambachtelijke bedrijvigheid, horeca en recreatie.

Er wordt een bouwvrije afstand van slechts 6 m voorzien (10 m van de zonegrenzen), waarbij bouwblokken een maximumlengte van 40 m kunnen hebben een maximale nokhoogte van 14 m.

Hierdoor zal er hoe dan ook een belangrijk inkijkeffect zijn, die een inbreuk uitmaakt op de privacy in de woning van tweede verzoeker.

3.

Tevens is, zoals hierboven aangehaald onder de middelen, de watertoets bij het RUP niet terdege uitgevoerd.

Doordat er geen rekening mee gehouden is dat o.a. het perceel van tweede verzoeker zich bevindt in overstroombaar gebied, zijn de gevolgen niet te overzien wanneer er grondwerken in de zones zoals voorzien in het RUP zouden plaatsvinden.

4.

Doordat er bovendien geen rekening wordt gehouden met het beschermd dorpsgezicht zal tweede verzoeker ook een verlies aan uitzicht kennen.

Thans kijkt men vanuit de woning van tweede verzoeker uit op het scheepsdok en de Rupel.

Door de geplande bouw- en woonblokken, i.h.b. de breedte en hoogte ervan, wordt dit uitzicht volledig teniet gedaan.

5.

Ook de gevolgen op vlak van mobiliteit zijn niet te onderschatten. Er is nu reeds een acuut tekort aan parkeerplaatsen binnen de wijk.

Al te gemakkelijk wordt in de toelichtingsnota verwezen naar de aanleg van nieuwe publieke parkings. Daarbij verliest men evenwel opnieuw uit het oog dat de aanleg van dergelijke parkings evenzeer volledig indruist tegen de bescherming als dorpsgezicht en zelfs schade dreigt toe te brengen aan de beschermde monumenten binnen het plangebied.

Door de in het plan voorziene ingrijpende wijzigingen in het gebied, o.m. door 130 bijkomende woningen, zal de verkeerssituatie ingrijpend veranderen. Zo brengt de uitvoering van dit RUP o.a. een toename van minstens 130 tot 260 voertuigen met zich mee. Zoals aangehaald, is er momenteel al een acuut parkeerprobleem in de wijk Noeveren, wat door deze aanzienlijke toename van wagens alleen maar zal verergeren.

De aanleg van publieke parkings, wat bovendien strijdig is met de bescherming als dorpsgezicht, zal dit euvel ook niet verhelpen gezien deze publieke parkings de facto nog extra wagens zullen aantrekken.

Het hoeft dan ook geen verder betoog dat deze verkeerstoename het landelijk en rustig karakter van de woonomgeving van de tweede verzoeker onherroepelijk teniet doet.

Dit is een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

5.

Het aangevoerde MTHEN vindt zijn rechtstreekse oorzaak in het bestreden RUP, aangezien dit RUP de noodzakelijke rechtsgrond vormt voor de ter realisatie ervan nog te nemen beslissingen (...).

Het RUP creëert, weliswaar onwettig, het vereiste planningskader op grond waarvan stedenbouwkundige vergunningen zullen worden aangevraagd en afgeleverd. Het hoeft geen betoog dat de vergunningen ter realisatie van het RUP zonder twijfel afgeleverd zullen worden door de gemeente Boom. Het gegeven dat in het kader van de aanvragen tot stedenbouwkundige vergunningen nog bezwaren kunnen ingediend worden doet aan bovenstaand gegeven geen afbreuk. In het beste geval zullen enkele mitigerende maatregelen opgelegd worden doch de aanvraag, die volledig bestemmingsconform zal zijn, zal niet geweigerd kunnen worden.

Het individueel en persoonlijk ernstig nadeel dat tweede verzoeker zal ondervinden bij de tenuitvoerlegging van het RUP, kan bovendien op geen enkele wijze worden hersteld.

Aan de schorsingsvoorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is dus voldaan.”

4.16. Verwerende partijen antwoorden, na een algemene uiteenzetting over de vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, wat volgt:

“VI.2.2 Weerlegging van het standpunt van verzoekende partij

24. Verwerende partijen zijn het niet eens met het standpunt van verzoekende partijen. Hierna zal zij dan ook per aspect dat door verzoekende partijen wordt aangehaald, aantonen dat er van een MTHEN in hoofde van (tweede) verzoekende partij geen sprake is.

VOORGEHOUDEN WATEROVERLAST

25. Tweede verzoekende partij stelt in het kader van het MTHEN dat zij ten gevolge van de tenuitvoerlegging van het RUP meent te zullen ondervinden dat de watertoets niet terdege werd uitgevoerd. Tevens stelt zij dat doordat haar perceel zich bevindt in overstroombaar gebied, de gevolgen niet te overzien zullen zijn wanneer er grondwerken in de zone zoals voorzien in het RUP zouden plaatsvinden.

26. Dit standpunt van tweede verzoekende partij kan niet worden bijgetreden. Zo dient vooreerst te worden aangehaald dat de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel een autonome en constitutieve voorwaarde is die cumulatief met de voorwaarde dat ernstige middelen moeten worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden akte verantwoorden, dient vervuld te worden. Het aanvoeren van een onwettigheid, zoals in casu het niet naar behoren uitgevoerd zijn van de watertoets, is echter een aspect dat betrekking heeft op de wettigheid van de bestreden beslissingen, maar dat niet relevant is bij de beoordeling van het nadeel.

27. In tweede instantie dient te worden vermeld dat dit aspect van het MTHEN in zeer vage en algemene bewoordingen wordt uiteengezet in het inleidend verzoekschrift. Verwerende partijen betwisten bijgevolg ook het ernstig karakter van dit aspect van het nadeel.

(...)

28. Hier komt nog bij dat de waterproblematiek in het algemeen en de watertoets in het bijzonder bij de voorbereiding van het voorliggend RUP op nauwkeurige wijze werd onderzocht. De conclusie van dit onderzoek was overigens dat er, mits er een aantal maatregelen genomen worden, ten gevolge van de tenuitvoerlegging van voorliggend RUP geen schadelijke effecten op de waterhuishouding te verwachten zijn. Ter zake verwijzen verwerende partijen naar de toelichtingsnota bij het RUP waarop p. 86 - 87 onder punt 11.3 ‘Watertoets’ (...)

29. Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat de waterproblematiek in het kader van voorliggend RUP afdoende werd onderzocht en dat met de tenuitvoerlegging van het RUP in alle redelijkheid geen wateroverlast zal moeten worden verwacht. Dit aspect van het voorgehouden nadeel dient bijgevolg te worden verworpen als zijnde niet ernstig.

B. VERMEENDE MOBILITEITSPROBLEMEN

30. Tweede verzoekende partij stelt dat zij ten gevolge van de tenuitvoerlegging van het RUP te kampen zal hebben met aanzienlijke mobiliteitsproblemen. Zo stelt zij dat er nu reeds een acuut tekort is aan

parkeerplaatsen binnen de wijk, dat de aanleg van publieke parkings indruist tegen de bescherming als dorpsgezicht en schade dreigt toe te brengen aan de beschermde monumenten binnen het plangebied, en dat de verkeerssituatie drastisch zal wijzigen ten gevolge van de inplanting van 130 nieuwe woningen.

31. Dit standpunt van tweede verzoekende partij kan niet worden bijgetreden. Zo dient vooreerst te worden aangehaald dat de schending van het dorpsgezicht niet kan worden ingeroepen ter staving van het MTHEN. Het betreft hier eerder een wettigheidsbezwaar dat niet ter zake doet bij de beoordeling van het nadeel, maar aan bod komt in het kader van de beoordeling van de ernst van de middelen.

(...)

32. Tevens dient te worden benadrukt dat het voorzien van publieke parkings tot gevolg zal hebben dat een kwalitatieve woonomgeving wordt gecreëerd die autoluw is. Bovendien druisen deze parkings niet in tegen het dorpsgezicht, maar zijn zij inpasbaar in de industriële open vlaktes waardoor de referentie naar de huidige ruimtelijke context actief blijft. Dit blijkt ook met zoveel woorden uit het advies van de GECORO waar als antwoord op het bezwaar i.v.m. de aanwezigheid van de publieke parkings het volgende te lezen staat:

4. Voor het opvangen van de bijkomende parkeerdruk door de geplande ontwikkelingen is in de stedenbouwkundige voorschriften genomen dat de parkeerbehoefte binnen de betreffende zone moet worden opgelost. Hierbij is ook de gangbare norm als verordenend opgenomen, zijnde 1,5 parkeerplaats per woonentiteit.

In zone 3 is geopteerd voor geclusterde publieke parkings. De reden hiervoor is dat er enerzijds op die manier een kwalitatieve woonomgeving wordt gecreëerd die autoluw is. Anderzijds zijn deze parkings inpasbaar in de industriële open vlaktes waardoor de referentie naar de huidige ruimtelijke context actief blijft.

33. Zonder het dorpsgezicht aan te tasten, heeft het voorzien van publieke parkings m.a.w. tot gevolg dat de verkeersdruk niet zal toenemen, maar dat daarentegen een kwalitatieve woonomgeving wordt gecreëerd die autoluw is. Het landelijke en rustige karakter van de omgeving wordt bijgevolg niet teniet gedaan. Overigens toont verzoekende partij op geen enkele wijze aan dat er op heden reeds sprake zou zijn van 'een acuut tekort aan parkeerplaatsen binnen de wijk'. Bovendien kan aan dat probleem - in de mate het al zou bestaan - dus net verholpen worden door de invoering van het RUP dat in bijkomende parkings zal voorzien. Evenmin wordt aangetoond dat deze niet zouden volstaan om (aan) de parkeerbehoefte te voldoen.

34. Dit aspect van het MTHEN kan bijgevolg evenmin als ernstig worden weerhouden.

C. VERMEEND VERLIES AAN UITZICHT EN PRIVACY

35. Tweede verzoekende partij stelt dat zij ten gevolge van de tenuitvoerlegging van het RUP een verlies van uitzicht zal kennen aangezien geen rekening wordt gehouden met het beschermd dorpsgezicht. Tevens stelt tweede verzoekende partij dat haar uitzicht op het Scheepsdok en de Rupel teniet zal worden gedaan door de geplande bouw- en

woonblokken. Tot slot stelt verzoekende partij nog dat zij door de inplanting van bouwblokken haar privacy zal verliezen.

36. Verwerende partijen betwisten dit standpunt dat door verzoekende partijen wordt ingenomen. Zo is bij de voorbereiding van voorliggend RUP het maximale behoud van het beschermd dorpsgezicht het uitgangspunt geweest. Dit kan worden geïllustreerd aan de hand van de toelichtingsnota bij het RUP (...) onder punt 5.1.4 'Oriënteringsnota Beschermd dorpsgezicht Noeveren' (...).

37. Deze visie uit de oriënteringsnota wordt overigens vertaald in de stedenbouwkundige voorschriften bij het RUP. Zo kan vooreerst worden verwezen naar de algemene stedenbouwkundige voorschriften bij het RUP waar het volgende vermeld staat:

Beschermingsbesluit

De voorschriften dienen voor elke zone samen met het beschermingsbesluit gelezen te worden.

38. Vervolgens kan eveneens worden verwezen naar de specifieke stedenbouwkundige voorschriften. Zo wordt er voorzien in een zone voor cultuurhistorisch erfgoed waar het instandhouden en revitaliseren van de beschermde gebouwen en de gebouwen met erfgoedwaarde en dit binnen een industriële omgeving van primordiaal belang is. In de stedenbouwkundige voorschriften wordt deze bestemming als volgt omschreven:

De zone voor cultuurhistorisch erfgoed is in hoofdzaak bestemd voor het instandhouden en revitaliseren van de beschermde gebouwen en de gebouwen met erfgoedwaarde en dit binnen een industriële omgeving.

39. Bij het beoordelen (van) vergunningsaanvragen in deze zone moet eveneens conform de stedenbouwkundige voorschriften aandacht worden besteed aan een aantal kwaliteitscriteria die eveneens de vrijwaring van het beschermd dorpsgezicht tot doel hebben.

Bij het beoordelen van de vergunningsaanvraag inzake bestemming moet rekening worden gehouden met de schaal en de ruimtelijke impact van deze activiteiten in de cultuurhistorische context. Er wordt bijgevolg aandacht besteed aan volgende kwaliteitscriteria:

- een optimale inpassing binnen de historische industriële structuren en de open ruimtestructuren
- het handhaven van een relatie met de in de omgeving aanwezige functies en activiteiten
- een beperkte invloed op de omgeving voor wat betreft het aantal te verwachten gebruiker of bezoekers
- een beperkte invloed op de mobiliteit en de verkeersleefbaarheid
- een beperkte invloed op de parkeerbezetting

40. Deze kwaliteitscriteria hebben, gelet op het feit dat zij ressorteren onder de stedenbouwkundige voorschriften van het RUP, eveneens verordenende kracht, wat impliceert dat de vergunningverlenende overheid door deze criteria gebonden is bij de beoordeling van vergunningsaanvragen.

41. Vervolgens kan ook worden verwezen naar 'zone 5: zone voor ambachtelijke bedrijven, wonen en recreatie' waar eveneens onder de verordenende stedenbouwkundige voorschriften een aantal

kwaliteitscriteria worden weergegeven waarmee de vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van een bouwaanvraag rekening dient te houden: (...).

42. In tegenstelling tot wat verzoekende partijen voorhouden, kan geenszins worden volgehouden dat bij de voorbereiding en opmaak van voorliggend RUP geen rekening werd gehouden met het beschermd dorpsgezicht. Het vermeende nadeel kan aldus niet als ernstig worden weerhouden.

43. Tevens stelt tweede verzoekende partij dat zij haar uitzicht op het Scheepsdok en op de Rupel zal verliezen door de bouw van de geplande woonblokken. Ook is zij van mening dat de inplanting van de bouwblokken een inbreuk zal vormen op haar privacy.

44. Wat het aspect van het verlies aan uitzicht betreft, dient te worden opgemerkt dat tweede verzoekende partij dit in zeer algemene en vage bewoordingen verwoordt en geen gegevens verstrekt om concreet aan te tonen dat de tenuitvoerlegging van het RUP dit nadeel zal veroorzaken. Hier komt nog bij dat zoals hierboven werd aangetoond het maximale behoud van het beschermd dorpsgezicht één van de uitgangspunten van het RUP was zodat het verlies aan uitzicht op de gebouwen met erfgoedwaarde die deel uitmaken van het beschermd dorpsgezicht minimaal is.

45. Bovendien dient te worden opgemerkt dat indien er al een verlies aan uitzicht en aan privacy zou zijn, dit verlies niet voortvloeit uit de thans bestreden beslissing aangezien de vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van vergunningsaanvragen voor de bouwblokken over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt. Zo wordt er in de verordenende stedenbouwkundige voorschriften m.b.t. de inplanting van de bouwblokken het volgende opgemerkt:

‘Het bouwblok wordt ingeplant op minimum 10,00m van de zonegrenzen, met uitzondering van de zonegrens die grenst aan zone 7, daar mag tot op de zonegrens gebouwd worden. Ten opzichte van de bestaande bebouwing binnen deze zone dient een bouwvrije afstand van minimum 6,00 m te worden gerespecteerd.

Inzake inplanting worden langgerekte bouwblokken vooropgesteld met een lengte die groter is dan de diepte. Ook zijn onderbrekingen opgelegd: één bouwblok is maximum 40,00m lang.

De hoofdrichting van de lengte van de bouwblokken is de voorgestelde oriëntatie NO-ZW (of haaks op de noordelijke zonegrens van zone 1). Maximum 40% van de bebouwing kan haaks op deze oriëntatie worden ingeplant’.

(...)

46. Uit het voorgaande blijkt aldus dat de stedenbouwkundige voorschriften aan de vergunningverlenende overheid de nodige ruimte laten om in het kader van de beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening (artikel 4.3.1 VCRO) de precieze modaliteiten van inplanting van de gebouwen vast te leggen.

47. Dat het verlies aan uitzicht en aan privacy dat kan voortvloeien uit de inplanting van een gebouw niet voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van een RUP, blijkt overigens ook uit de rechtspraak van Uw Raad.

(...)

48. De conclusie dient dan ook te zijn dat indien er al een verlies aan uitzicht en privacy zou zijn, dit nadeel niet rechtstreeks voortvloeit uit het voorliggend RUP, maar - eventueel, quod non - zal voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van eventuele stedenbouwkundige vergunningen die op basis van dit RUP misschien zouden kunnen worden verleend.

49. In ondergeschikte orde wensen verwerende partijen nog op te merken dat de gemeente Boom volgens het ruimtelijk structuurplan van de provincie Antwerpen (RSPA) gelegen is in kleinstedelijk gebied. Dit is niet zonder belang voor wat het (niet) ernstig karakter van het nadeel dat verzoekende partij meent te ondervinden, betreft. In die zin dient te worden opgemerkt dat verzoekende partij woonachtig is in een stedelijke omgeving, wat impliceert dat men meer hinder inzake nabuurschap moet kunnen accepteren dan wanneer men op het platteland woonachtig is. Dit standpunt van tussenkomen partij wordt overigens ook bevestigd in de rechtspraak van Uw Raad.

(...)

51. Voor zover er al een verlies aan uitzicht en privacy zou zijn dat zou voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van voorliggend RUP, quod non, dient te worden besloten dat dit verlies niet ernstig is gelet op de stedelijke omgeving waar het betrekking op heeft.

VI.2.3 Besluit omtrent het voorgehouden MTHEN

52. Voormelde elementen volstaan om vast te stellen dat er in alle redelijkheid geen MTHEN weerhouden kan worden. Er is geen nadeel, minstens is het niet ernstig, noch moeilijk te herstellen en/of is het vereiste rechtsreeks verband tussen het voorgehouden MTHEN en de bestreden besluiten niet aanwezig.

53. De vordering tot schorsing moet om die reden worden afgewezen.”

Beoordeling

4.17. De tweede verzoeker beroept zich, samengevat, op wateroverlast, mobiliteitsproblemen en verlies van uitzicht en privacy.

Hij verklaart, daarin niet tegengesproken door de verwerende partijen, eigenaar te zijn van een meesterwoning, gelegen Noeveren 108, binnen de perimeter van het plangebied.

4.18. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat het bestreden GRUP de eigendom van de tweede verzoeker opneemt in de zone 2 “zone voor kleinschalige lintbebouwing met aandacht voor bestaande taluds”.

Het achterliggende gebied wordt opgenomen in de zone 5 “zone voor ambachtelijke bedrijven, wonen en recreatie”.

De bestemmingsvoorschriften voor de zone 5 luiden als volgt:

“De zone is bestemd voor ambachtelijke bedrijvigheid, wonen, horeca en recreatie. De ambachtelijke bedrijvigheid heeft een relatie met de werkzaamheden aan een insteeddok. Het wonen kan gerealiseerd worden onder de vorm van een kleinschalig woonproject met individuele woningen binnen een kwalitatieve publieke buitenruimte. (...)

Naast bovenstaande hoofdbestemmingen is deze zone ook bestemd voor openbare ruimtes (groene en verharde) en voor aan het wonen verwante voorzieningen zoals (openbare en private) nutsvoorzieningen, kantoren en diensten. De hoofdbestemmingen moeten een grotere oppervlakte innemen dan de aan het wonen verwante voorzieningen. De toegestane nevenactiviteiten mogen geen structurele parkeer- en verkeersdruk genereren.

De niet-bebouwde ruimte dient als publieke ruimte te worden ingericht.”

Blijkens de inrichtingsvoorschriften kan tot 30% van de zone-oppervlakte worden bebouwd. Minimaal 13 en maximaal 23 woningen worden voorzien. Langgerekte bouwblokken worden vooropgesteld, in te planten op minimum 10 meter van de zonegrenzen, met een maximale lengte van 40 meter, een breedte van maximum 8 meter en een maximale nokhoogte van 11 meter/14 meter.

4.19. Blijkens het plan “bestaande toestand” is het gebied, dat thans ingekleurd is als zone 5 “zone voor ambachtelijke bedrijven, wonen en recreatie”, een open industrieel landschap. De tweede verzoeker maakt dan ook voldoende aannemelijk dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden plan, gelet op de hiervoor vermelde bestemmingsvoorschriften die het bestreden besluit voor de zone 5, die paalt aan zijn eigendom, heeft vastgesteld, hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen op gebied van mobiliteit en wat zijn uitzicht betreft.

Deze nadelen vinden hun rechtstreekse oorzaak in het bestreden GRUP, dat de rechtsgrond vormt voor de later nog te verlenen stedenbouwkundige vergunningen in de betrokken zone.

4.20. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat de uiteenzetting van de tweede verzoeker partij voldoende concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Of de voormelde uiteenzetting ook in hoofde van de eerste verzoekende partij voldoende concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, dient dan ook in de huidige stand van de procedure niet te worden onderzocht.

4.21. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat is voldaan aan de door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging te bevelen.

BESLISSING

1. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van:

- 1. het besluit van 30 juni 2011 van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen houdende de goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Poort tot Noeveren - deel II : Beschermd Dorpsgezicht” van de gemeente Boom, bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 29 augustus 2011; en**
- 2. het besluit van 26 mei 2011 van de gemeenteraad van Boom houdende de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Poort tot Noeveren - deel II : Beschermd Dorpsgezicht”.**

2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het eerste geschorste besluit.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van
zevenentwintig februari 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld
uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Roger Stevens